Monte, Lambertus de: Copulata super octo libros Physicorum Aristotelis iuxta doctrinam doctoris Thomae de Aquino
Cologne: Heinrich Quentell, 8 Sept. 1498 Seite 21

Ar. Quātitas est coeterna materie. ergo videtur ꝙ nō distinguatur a materia. sed materia est sub͂a. ergo et quātitas ¶ Dōm negādo ꝑmā ꝯñam. qꝛ nō oportet ꝙ si aliq̄d sit coeternū alteri. ꝙ nō distinguatur ab ip̄o essentialiter si em̄ mūdus esset deo coeternus adhuc mundus distingueretur a deo. Etiā si hō esset eternus risibile esset coeternum homini. ⁊ tamen adhuc distingueretur ab homine. sic est in proposito

Ar. Hoc quod est principiū indiuiduatōis est substantia. sed quātitas est principiū indiuiduatōnis. ergo quātitas erit substātia. ¶ Dōm ꝙ duo sunt de rōne indiuidui. vnū est esse indiuisum in se. et hoc cōplet essentialiter rōnem indiuidui. ⁊ aduenit indiuiduo ex materia. quare simpl'r materia est principiū indiuiduatiōis in substantijs materialibꝫ. Aliud est qđ est esse diuisum a quolibet alio eiusdē spēi. ⁊ talis diuisio ē originaliter a materia. sed actualiter ⁊ cōpletiue a quātitate. qꝛ nihil diuiditur nisi quantū. sꝫ talis diuisio nō est essentialiter de rōne indiuidui. qꝛ si solus sortes esset a ꝑte rei. adhuc sortes esset indiuiduū. ⁊ tamē non esset diuisus a q̄libet alio eiusdem spēi. cū nō esset alius ab ip̄o. ¶ Vel dicendū ꝙ quātitas est principiū indiuidui diuisi vel diuisibilis. ⁊ ex hoc nullū sequitur incōueniens. Sicut in simili. albedo est de essentia hominis albi

Amplius qm̄ ⁊ ip̄m vnuꝫ multipliciter dicitur queādmodū ⁊ quid est. intendendū est quō vnū debet esse om̄e. Dicitur em̄ vnū aut continuuꝫ. aut indiuisibile. aut quoꝝ rō vna ⁊ eadē que aliquid erat esse. queādmodū vappa ⁊ vinū. Siquidē igitur continuū multa sunt q̄d est. in infinitum em̄ diuisibile est continuū. Habet aūt dubitatōem de parte ⁊ toto Fortassis autē nō hāc rōem. sed ad ip̄am ꝺm seip̄am. Vtruꝫ aūt plura pars ⁊ totum. ⁊ si vnū. quō vnū. et si plura quō plura. ⁊ de partibꝫ ⁊ nō cōtinuis. ⁊ si toti vnum vtrūqꝫ est. sicut indiuisibile. qm̄ et eadeꝫ eisdem erunt Atuero si est indiuisibile nullū erit q̄ntum neqꝫ quale. neqꝫ iam infinitum. q̄d est sicut Mellissus dīt. neqꝫ finitum sicut Permenides Termin⁹ em̄ indiuisibilis finitus nō est At uero si rōne vnū sunt que sunt om̄ia. sicut est tunica ⁊ indumentū Eraditi rōem cōtingit dicere. Idem em̄ erit ⁊ bono ⁊ malo. ⁊ nō bono esse et bono. Quare idē erit bonū ⁊ nō bonū. et homo et equus. Et nō de eo q̄d vnū sunt que sunt ratio erit. sed de eo quod nihil est. tali igitur esse et tanto idem. Cōturbati sunt aūt posteriores queādmodū ⁊ antiqui ne forte cōtingat qđ incōueniens reputabant simul idem vnū esse ⁊ multa. Unde alij q̄dem est auferebant. queādmodū. Licophron Alij aūt dictionē mutabāt vt qm̄ hō nō albus est. sed albatur. neqꝫ ambulās est. sed ambulat. et nō est adijcientes multa faciant esse vnū tanq̄ꝫ singulariter dicto vno aut ente. Sed multa sunt que sunt. aut rōne. vt aliud est albo esse et musico. Sunt idem vtraqꝫ subiecto multaqꝫ vnū. Aut diuisione quemadmodū totū ⁊ ꝑtes. Hi aūt iā deficiebāt ⁊ ꝯfitebantur vnū multa esse. tanq̄ꝫ nō ꝯuenienter idem vnū ⁊ multa esse. nō opposita aūt. Est em̄ vnuꝫ et potētia ⁊ endelechia. i. actu. Hoc igitur mō facientibꝫ impossibile videtur ꝙ sunt vnū esse

¶ Postq̄ꝫ Aresto. disputauit ꝯtra opinionē Mellissi et Permenidis ex ꝑte entis. reprobādo scꝫ istā ꝓpōem ens est vnū. Hic ꝯñter facit hoc idē ex ꝑte vnius. ⁊ intēdit talem rōem. Si ista ꝓpō. ens est vnū esset vera. vel acciperetur vnū ꝓ vno cōtinuitate. sicut cōtinuū est vnū. vt lignū est vnū. vel acciperetur vnū pro vno indiuisibilitate. sicut dicimus ꝙ punctū est vnū. vel acciperetur ꝓ vno rōne. sicut dicimus ꝙ illa sunt vnū q̄ habēt vnā rōem. vt eadē est rō vestis ⁊ indumēti. Sed nullum istoꝝ est dōm. ergo ens nō est vnū. Maior est manifesta ex ꝑcatione vnius ⁊ sufficienti diuisione. Minorē ꝓbat ꝑ ordinē. ⁊ ꝑmo ꝙ nō p̄t capi ꝓ vno cōtinuitate. qꝛ in eo qđ est vnū sicut cōtinuū sunt multa entia. qꝛ sunt multe ꝑtes cū ꝯtinuū diuisibile sit in infinitū Et circa hoc mouet Aresto. istā dubitatōem. vtrꝫ totū sit sue ꝑtes. ⁊ si nō tūc manifestū ē ꝙ vnū ꝯtinuitate nō est ꝑfecte vnū nō solū ꝓpter multitudinē. sed etiā ꝓpter diuersitatē q̄ videtur esse inter totuꝫ ⁊ ꝑtes. Et ergo Ar. ꝓbat ꝙ nō p̄t dici ꝙ totū sit sue ꝑtes. qꝛ q̄cunqꝫ sunt eadē vni tercio sunt eadē inter se. si ergo ꝑtes alicuius ꝯtinui sint simpl'r eedē in toto. ergo erūt eedē inter se. qđ est impossibile qꝛ seq̄retur ꝙ totū eēt idiuisibile sic ꝙ nō haberet diuersitatē ꝑtiū. Opꝫ ergo dicere ꝙ ꝑtes distinguantur a toto. ⁊ ꝑ ꝯñs inuenitur multitudo inter totū ⁊ ꝑtes ¶ Tūc ibi Atuero si est Ostēdit ꝙ ista ꝓpō. ens est vnū nō p̄t eē vera capiēdo vnuꝫ ꝓ vno indiuisibilitate. ⁊ stat rō in hoc. qꝛ isti antiq̄ ponebāt istud vnū infinitū. sicut Mellissus. vel finituꝫ sicut Perme. sed indiuisibile nō p̄t esse finitū nec infinituꝫ. qꝛ finitū ⁊ infinitū sunt q̄nta. sꝫ indiuisibile nec est q̄le nec q̄ntū. ergo nō p̄t dici ꝙ vnū accipiatur ꝓ vno indiuisibilitate

Deinde ibi. Atuero si rōe. Probat ꝙ vnuꝫ nō p̄t capi ꝓ vno rōe. ⁊ hoc sic. qꝛ si oīa sunt vnū rōe seq̄rentur tria inconuenictia. ꝑmū qꝛ ꝯ̄ria eēnt vnū ꝺm rōem. sic scꝫ ꝙ eadem esset rō boni ⁊ mali. sicut Eraclit⁹ ponebat eandē esse rōnē ꝯ̄rioꝝ. vt pꝫ. iiij. metaph. Scđm qꝛ eadē eēt rō boni ⁊ nō boni. qꝛ ad malū seq̄tur nō bonū. ⁊ sic seq̄retur ꝙ eadem esset rō entis ⁊ nō entis. ⁊ sic nō solū oīa entia eēnt vnuꝫ ens. sed etiā ens ⁊ nihil eēnt vnū ꝺm rationē. Terciū incōueniens. quia tunc diuersa genera vt qualitas ⁊ quātitas essent eadeꝫ ꝺm rationem. quia ista om̄ia continētur sub ente que sunt incōuenientia. ergo illud ex quo sequitur,

Vnum { Continuitate / Indiuisibilitate / Ratione }

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-83/0021
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG